

दिवस अस्ताला गेला आहे

दिवसाचा अस्त होतोय आणि
ठिबकतोय रात्रीच्या पंखांतून अंधार
जशी विहंगणाच्या गरूडाची
तरंगत यावीत पिसे हळूवार

दूरच्या गावातील दिवे दिसताहेत
मिणमिणणारे - धुक्यात आणि पावसात
आणि एक खिन्नता घेरते मला
थोपवणे जिला नसते माझ्या हातात

अशी खिन्नता आणि तगमग
खरे तर देत नाहीत वेदना
त्या असतात निव्वळ व्यथा, जशी
धुके हीच पावसाची भावना

ये आणि वाच एक सुंदर कविता
सरल तरल आणि अंतःकरणातली
जी शमवेल माझी ही बेचैनी
आणि चलबिचल दिवसभरातली

कविता नको जुन्या थोर कवींची
किंवा राजभाट महाकवींचीही
ज्यांच्या पुसट झालेल्या पावलांचा
ध्वनि उमटतो अजून कालप्रवाही

कारण कठोर समरगीतांसारखे
उदात्त विचार त्यांचे आणि क्रांती
जागवतात आयुष्यातील कष्टप्रद क्षण
आणि आज मला हवी आहे विश्रंती

साध्या भोळ्या कवीचीच वाच एखाद्या
गीत ज्याचे थेट हृदयातूनच उमटते
बरसते श्रावणसरीसारखे सहज
वा अश्रूंसारखे अलगद ओघळते

दिवस ज्या कवीचा असतो कष्टमय
रात्रीही शांति लाभे त्यास क्वचित
तरी ज्याचे अंतःकरण गाते सर्वदा
उत्कट स्वरांचे मधुर संगीत

अशा गीतांत सामर्थ्य असते
चिंतालहरींना शांत करण्याचे
ईश्वराराधनेनंतर मिळणाऱ्या
आशीर्वादासम पसायदानाचे

गीतांच्या अशा समृद्ध खजिन्यातून
एखादे काव्य वाच तू निवडून
आणि दे त्या कवीला नजराणा
तुझ्या मधुर स्वराचा साज चढवून

मग होईल संगीतमय माझीही रात्र
आणि दिवसभर पोखरणाऱ्या चिंता
गुंडाळतील आपला गाशा
सोडून मागे निर्मळ शांतता !

“The Day is Done” By Henry Wadsworth Longfellow
Translated by Abhay B. Joshi and Milind A. Toro